

καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκὲν σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδού ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, τοῦ μὴ καταστρέφαι τὴν πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας. Σπείδσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δύνησμαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ εἰσελθεῖν σε ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σιργώ. Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Ἄωτ εἰσῆλθεν εἰς Σιργώ. Καὶ Κύριος ἐβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα θείον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ· καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περιχώρον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπισθον, καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός.

ΠΕΡΙ ΝΟΟΣ.—Τίποτε δὲν ὑπάρχει καλῆτερα μοιρασμένον ἀπὸ τὸν νῦν· διότι καθέννας νομίζει ὅτι ἔχει τόσον πολὺν, ὥστε καὶ οἱ πλεονεξοῦντες εἰς τὰλλα δὲν σκεπάζονται νὰ ἐπιθυμῶσι περισσότερον ἀπ' ὅσον ἔχουν· εἰς τὸ ὅποιον δὲν εἶναι πιθανὸν ὅλοι ν' ἀπατῶνται· ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλον μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κρίνειν ὀρθῶς καὶ διαγιγνώσκειν τὸ ἀληθές ἀπὸ τὸ ψεῦδες, ἥτις εἶναι κυρίως τὸ ὀνομαζόμενον νοῦς ἢ ὀρθὸς λόγος, εἶναι φυσικὰ ἴση εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ οὕτω διαφερόμενοι οἱ ἀνθρώποι κατὰ τὰς γνώμας, ὅχι διότι εἴμεθα ἄλλοι ἄλλων λογικώτεροι, ἀλλὰ μόνον διότι, διαφόρως θεωροῦντες τὰ αὐτὰ πράγματα, κατανοοῦμεν εἰς ἀνόμοια συμπεράσματα. Τρόποντι, δὲν φθάνει νὰ ἔχη τις νοῦν καλόν, ἀλλὰ τὸ κυρίον εἶναι νὰ τὸν μεταχειρίζεται καλά. Αἱ μεγαλῆτεροι ψυχαὶ εἶναι ἐπιδεικτικαὶ μεγίστων κακιῶν, καθὼς καὶ μεγίστων ἀρετῶν· καὶ οἱ βραδύτατα βαδίζοντες ἐμποροῦν νὰ προχωρήσωσι πολὺ περισσότερον, ἀν ἀκολουθῶσι πάντοτε τὴν εὐθείαν ὁδόν, παρὰ τοῦ τρέχοντος μὲν, ἀλλ' ἐκτροπευόμενοι ἀπ' αὐτῆν.
—ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ, μετὰφρ. Ν. ΠΙΚΚΟΛΟΥ.

Ο ΑΡΑΨ μεταχειρίζεται τὸν ἵππον αὐτοῦ ὡς σύντροφον. Εἰς μίαν σκιρτὴν συγκοινοῦν εἰρηρικὰ ὁ κύριος, ἡ γυνή, καὶ τὰ τέκνα του, καὶ ἡ φορὰς καὶ τὸ πωλαρίον της· πολλάκις βλέπει τις τὰ μικρὰ παιδία νὰ ἀναβαίνωσιν ἀφόβως ἐπάνω εἰς τὰ ἵμμερα ταῦτα ζῶα, καὶ νὰ τὰ χαδεύωσι καὶ νὰ συμπαιζώσιν ἀβλαβῶς. Ὁ Ἄραψ οὐδέποτε δένει τὸν ἵππον του, ἀλλὰ τὸν ὀμνεί, καὶ φαίνεται νὰ ἔχη μετ' αὐτοῦ φιλικὴν συναστροφὴν· ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὁ πιστὸς οὗτος ἠπρέτης δείχνει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ἰσὴν ἀγάπην, καὶ εἶναι δὲ τόσον εὐάγωγος, ὥστε προθύμως στέκεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ταχυτάτου δρόμου, εὐθύς ἀφοῦ τὸν προστάξῃ ὁ κύριός τε.

ὄρος, μήπως μὲ προφθάσῃ τὸ κακόν, καὶ ἀποθάνω. Ἴδού, παρακαλῶ, ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησίον, διὰ νὰ καταφύγω ἐκεῖ· καὶ εἶναι μικρὰ· καὶ ἐκεῖ, παρακαλῶ, νὰ φυλαχθῶ· δὲν εἶναι μικρὰ; καὶ ἡ ζωὴ μου θελὲν σωθῆναι. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν, Ἴδού, σε δεχομαι καὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα, νὰ μὴ καταστρέψω τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησας. Ταχὺτε λοιπὸν, καταφύγε ἐκεῖ, διότι δὲν θελω ἐμπορέσθαι νὰ κάμω τίποτε, ἕως νὰ φθάσῃς ἐκεῖ· διὰ τῆτο ὀνόμασε τὴν πόλιν ἐκείνην Σιργώ. Ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατελεῖν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅτε ὁ Ἄωτ ἐμβῆκεν εἰς τὴν Σιργώ. Καὶ ὁ Κύριος ἐβρεξεν ἐπάνω εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα θείαθρον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ἐξολόθρευσε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ὅλα τὰ περιχώρα, καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, καὶ τὰ φυτὰ τῆς γῆς. Ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἐκίτταξεν ὄπισθον, καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός.

ΒΙΑΣ.

Ο ΒΙΑΣ, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πυργίην, ἐκ πατρὸς τῆνομα Τευτάμου. Ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ δὲν γνωρίζεται ἀκριβῶς· ἀλλὰ φαίνεται ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον (ἀ. 170) ὅτι ἐξῆλθε περὶ τὸν καιρὸν, ὅτε πρῶτον ἐκκυριεύσαν οἱ Πέρσαι τὴν Ἰωνίαν, ἐπὶ Κύρου, π. Χ. 544—539. Τὰ περὶ αὐτοῦ ἱστορούμενα εἶναι ὀλιγότατα, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ὑπάρχει τὸ ἐπόμενον.— Ἀγοράσας εὐγενεῖς τινὰς Μεσοβρίας κόρας, αἵτινες εἶχαν ἀιχμαλωτισθῆναι, τὰς ἀνέθρεψεν ὡς νὰ ἦσαν ἰδιαί του θυγατέρες, τὰς ἐπαινοῦσε, καὶ τὰς ἐπέστελλεν εἰς τὴν πατριδα των, χωρὶς λύτρου, πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῶν γονεῖς. Μετ' ὀλίγον, ὅτε ἄλιεῖς τινές, Ἀθηναῖοι ἢ Μιλήριοι, ἐπίσταν εἰς τὰ δίκτυα τῶν τριποδῶν, φέροντα ἐπιγραφὴν· Ἐπὶ σοφῶν, ἐφάνησαν αἱ νεανίδες αὗται, ἡ ὁ πατὴρ των, καὶ, διηγηθεῖσαι τὴν πρᾶξιν τοῦ Βιατος, κατορθώσαν νὰ δοθῇ ὁ τρίπους εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν εὐνοχέτην. Ὁ Βίας ἐπέστελλε τὸν τριποδᾶ εἰς τὸν ἐν Σελφοῖς Ἀπόλλωνα, ὑποδηλῶν ὅτι ὁ τίτλος τοῦ σοφοῦ ἀνήκει εἰς μόνον τὸν θεόν, ἢ κατ' ἄλλους, τὸν ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Θεβαῖον Ἡρακλῆα. Ἀλλὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ τρίποδος διηροῦνται ποικιλοτρόπως· ὁθεν εὐλόγως εἰκάζεται ὅτι δὲν εἶναι παρὰ εὐφρῆς ἐπιπόημα, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τάχα πόθεν εἶλαβεν ἀρχὴν ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τίτλος.

Λέγει ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι, ὁπότε εἰσέβαλαν εἰς τὴν Ἰωνίαν οἱ Πέρσαι, ὁ Βίας ἐσυμβούλευσε γενικὴν μετοικεσίαν εἰς τὴν Σαρδίαν. Δὲν εἰσῆκουσθη ὁμοῦς ἡ συμβουλή, καὶ ὁ Βίας ἐτελεύτησε τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἰδίαν του πατριδα. Ἐκ τῶν